

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

17 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Boico,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Oleg Popov, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2019, în cauza penală privind-

l pe

***Bolandău Mihail xxxxx** născut la xxxxx, originar și domiciliat în s. xxxxx, str. xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.03.2018 – 08.09.2018;

Instanța de apel: 27.09.2018 – 13.11.2018;

Instanța de recurs ordinar: 19.02.2019 – 09.04.2019;

Instanța de apel: 28.05.2019 – 25.11.2019;

Instanța de recurs ordinar: 24.02.2020 – 17.11.2020.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Stefan Vodă din 08 septembrie 2018, Bolandău Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.287 alin.(3) Cod penal, la 3 ani închisoare;

- în baza art.155 Cod penal, la 1 an închisoare.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul total al pedepselor aplicate, lui Bolandău Mihail i-a fost aplicată pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii stabilite inculpatului pentru o perioadă de probațiune de 4 ani.

S-a admis parțial solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare, s-a dispus încasarea de la Bolandău Mihail în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în

mărime de 2 100 lei, pentru efectuarea expertizei judiciare, în rest pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că Bolandău Mihail, la 26 octombrie 2017, în jurul orei 18:00, aflându-se în stradă, în s. xxxxx, fără vreun motiv esențial, încălcând grosolan ordinea publică, manifestând obrăznicie deosebită, a inițiat în public o ceartă cu cet. Climenco Serghei, exprimându-se în adresa acestuia cu cuvinte necenzurate, înjosindu-i astfel onoarea și demnitatea și având cu el o sticlă cu benzină, l-a stropit pe ultimul cu benzină având posibilitatea să-l incendieze, cu scopul cauzării leziunilor corporale.

Tot el, a fost învinuit de faptul că, la 26 octombrie 2017, în jurul orei 18:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în stradă în s. xxxxx, având scopul omuciderii cu premeditate a cet. Climenco Serghei, având o sticlă cu benzină, l-a stropit pe ultimul, apoi a aprins un chibrit și l-a aruncat în direcția victimei, însă acesta s-a stins și nu a ajuns la Climenco Serghei. După care, inculpatul iarăși a aprins un chibrit și l-a aruncat în direcția victimei, care, de asemenea, s-a stins și nu a ajuns la destinație și în acel moment a fost immobilizat de victimă ce l-a doborât la pământ și din aceste cauze independente de voința sa nu și-a dus intenția până la capăt de a incendia victima.

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, a declarat apel procurorul, solicitând casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Bolandău Serghei să-i fie stabilită pedeapsa pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal de 4 ani închisoare, iar în baza art.27, art.145 alin.(2) lit. a), j) Cod penal de 15 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis. În baza art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul total al pedepselor, definitiv lui Bolandău Mihail urmează să-i fie stabilită pedeapsa de 16 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

În motivarea cererii, apelantul a indicat că, prima instanță corect a calificat acțiunile inculpatului în baza art.287 alin. (3) Cod penal, însă greșit și ilegal a recalificat acțiunile acestuia de la art.27, art.145 alin.(2) lit. a), j) Cod penal, la art.155 Cod penal (amenințarea cu moartea) și a ajuns greșit la concluzia că acțiunile inculpatului nu au fost îndreptate spre omuciderea părții vătămate.

În baza probelor acumulate la urmărirea penală, care și-au găsit confirmare fiind examinate în instanța de judecată, s-a stabilit incontestabil că acțiunile inculpatului au fost îndreptate nemijlocit spre omuciderea prin incendiere a părții vătămate Climenco Serghei, și anume: însuși inculpatul a recunoscut că a luat o sticlă din plastic cu benzină, marca A95, pe care o folosea pentru fereastră de tăiat lemne, a ieșit în stradă și s-a pornit spre Climenco Serghei, apropiindu-se de el l-a stropit cu benzină și s-a dat înapoi, însă partea vătămată l-a ajuns din urmă și l-a doborât la pământ și l-a lovit de două ori cu pumnul în spate.

Susține că vinovăția inculpatului se dovedește prin declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați de către prima instanță, precum și prin procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video din 28.11.2017 și prin raportul de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-6874 din 29.12.2017.

Prima instanță greșit și-a motivat soluția că inculpatul nu a avut scopul de omucidere, deoarece inculpatul a întreprins toate eforturile pentru a incendia partea vătămată, exprimându-se în acest sens și verbal, însă acțiunile acestuia au fost întrerupte de partea vătămată care se apăra activ, anume din aceste considerente inculpatul nu și-a realizat intenția până la capăt.

De asemenea, a indicat că prima instanță neîntemeiat a aplicat prevederile art.90 Cod penal, față de inculpat suspendând condiționat executarea pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2018, apelul declarat a fost admis, inclusiv din oficiu, în temeiul art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, cu casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri în latura penală, potrivit căreia Bolandău Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.155 Cod penal la 2 ani închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute fără modificări.

4.1. În partea descriptivă a deciziei instanța de apel a menționat că instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, în partea încadrării acțiunilor inculpatului în baza art.155 Cod penal, după indicii calificativi - amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări, însă greșit a conchis asupra condamnării lui Bolandău Mihail în baza dispozițiilor art.287 alin.(3) Cod penal, după indicii calificativi - huliganism agravat, adică, acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătăți.

În acest sens, instanța de apel a menționat că infracțiunea de amenințarea cu omor, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări, absoarbe prin conținutul său infracțiunea de huliganism agravat, respectiv calificarea suplimentară a acțiunilor făptuitorilor în baza art.287 alin.(3) Cod penal nu este necesară.

În urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, precum și a argumentelor apelantului, instanța de apel a ajuns la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului Bolandău Mihail de comiterea faptelor încriminate în baza art.155 Cod penal, astfel că la acest capitol au fost reținute drept declarative argumentele procurorului cu referire la faptul că învinuirea este formală și nu este confirmată prin probe.

Totodată, instanța de apel a conchis că, declarațiile părții vătămate sunt veridice, utile și consecvente, unde ultimul detaliat și consecutiv a descris toate circumstanțele faptei și a declarat cu certitudine că anume Bolandău Mihail l-a amenințat cu moartea, prin stropirea cu benzină și aprinderea chibritului. Astfel încât, partea vătămată a perceput această amenințare ca reală, existând pericolul realizării ei.

Instanța de apel a reținut argumentele instanței de fond potrivit căreia inculpatul nu a intenționat să comită omorul părții vătămate ori să-i cauzeze vătămări corporale grave, însă, prin acțiunile real întreprinse prin stropirea cu benzină și aprinderea chibritului, a

creat, în viziunea părții vătămate, o teamă reală că acela poate să-și realizeze amenințările expuse, astfel infracțiunea prevăzută de art.155 Cod penal fiind deja consumată.

Instanța de apel a statuat că probele cercetate în ședința de judecată demonstrează că inculpatul a comis o altă infracțiune decât cea încriminată prin rechizitoriu, iar mențiunile din învinuirea adusă inculpatului, potrivit cărora: *„iarăși a aprins un chibrit și l-a aruncat în direcția victimei, care de asemenea s-a stins și nu a ajuns la destinație și în acel moment a fost imobilizat de victimă, care l-a doborât la pământ și din aceste cauze independente de voința sa nu și-a dus intenția până la capăt de a incendia victima”*, nu au fost probate.

Instanța de apel a constatat că, la 26 octombrie 2017 în jurul orei 18:00, inculpatul, aflându-se în stradă în s. Talmază r-nul Stefan Vodă, având scopul amenințării cu omor a cet. S. Climenco, a strigat în direcția ultimului că-i va da foc. După ce victima s-a apropiat de el, având în mână un ciocan, cu care a încercat să-l agreseze, inculpatul, având o sticlă cu benzină, l-a stropit apoi a aprins un chibrit și la tentat să-l arunce în direcția victimei, însă chibritul s-a stins și nu a ajuns în direcția acesteia. Aceste acțiuni au fost corect apreciate de victima ca fiind o amenințare reală cu omor sau cu vătămarea gravă a integrității corporale. Ulterior, având posibilitatea reală de a-și continua acțiunile criminale nu a mai comis careva acte, ce ar demonstra că dorește să omoare victima sau să-i cauzeze vătămări corporale grave, iar în scurt timp a fost lovit de victima și doborât la pământ.

Referitor la infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal, instanța de apel a reținut că instanța de fond eronat a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, ajungând la concluzia că Bolandău Mihail a săvârșit infracțiunea de huliganism agravat, vinovăția căruia nu a fost confirmată prin totalitatea probelor acumulate, care incorect au fost apreciate, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei.

Astfel instanța de apel a notat că în cazul concurenței normelor, va fi aplicabilă doar una din ele - cea care reflectă mai bine cele comise. Reținerea la calificare a ambelor norme concurente ar însemna nesocotirea principiului neadmiterii tragerii la răspundere penală de două ori pentru una și aceeași faptă, stipulat la alin.(2) art.7 Cod penal.

Art.155 Cod penal constituie o normă-întreg în raport cu norma de la art.287 Cod penal - normă-parte, care este absorbită de prima. Prin urmare, instanța a concluzionat că invocarea suplimentară a normei de la art.155 Cod penal ar însemna reținerea la calificare de două ori a aceleiași fapte de amenințare cu aplicarea violenței - ca parte a unei infracțiuni și ca infracțiune distinctă.

Instanța a considerat necesar de a interveni și în partea stabilirii pedepsei în privința inculpatului, ținând cont în acest sens de toate circumstanțele reale și personale incidente cauzei și de faptul că sancțiunea art.155 Cod penal în baza căruia Bolandău Mihail se declară vinovat, prevede o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de la 550 la 750 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau închisoare de la 1 la 3 ani.

Astfel, instanța de apel la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Bolandău Mihail, a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75- 78, 90 Cod penal și anume că infracțiunea săvârșită de inculpat este mai puțin gravă, inculpatul la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află, la locul de trai se caracterizează pozitiv,

luând în considerație faptul că antecedentul penal precedent în privința inculpatului este stins, neangajat în câmpul muncii, de persoana inculpatului care are vârsta de 62 ani, în calitate de circumstanțe atenuante săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave și faptul că careva circumstanțe agravante, instanța de apel a considerat că în privința lui Bolandău Mihail, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art.155 Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse cu închisoarea pe un termen de 2 ani închisoare, fără a fi izolat de societate, prin dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoarea, în baza art.90 Cod penal.

5. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel, procurorul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că, instanța de apel eronat a conchis că, organul de urmărire penală nu a prezentat probe ce dovedesc vinovăția lui Bolandău Mihail în baza art.27, 145 alin.(2) lit. a) și j) Cod penal și că, la caz, lipsește cumulul de infracțiuni prevăzute de art.155 Cod penal și art.287 Cod penal, excluzând din învinuire infracțiunea de huliganism.

Referitor la poziția instanței de apel precum că calificativul art.155 Cod penal absoarbe prevederile art.287 Cod penal, acuzarea îl consideră la fel nefondat, pe motiv că, această concluzie este contrară prevederilor art.33 Cod penal, concurs de infracțiuni. Instanța de fond corect a constatat că, prin acțiunile sale Bolandău Mihail a comis un concurs de infracțiuni însă eronat a calificat acțiunile din art.27, 145 Cod penal în art.155 Cod penal.

Referitor la infracțiunea de huliganism agravat, acuzarea consideră că, acțiunile inculpatului au fost realizate prin aplicarea unor obiecte (benzina) pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății. Aplicarea sau încercarea de a aplica obiecte sau substanțe ce pot vătăma grav integritatea corporală sau sănătatea se califică în baza alin. (3) al art.287 Cod penal în cazul când vinovatul cu ajutorul lor intenționează să cauzeze leziuni corporale, dar și atunci când utilizarea obiectelor menționate în procesul actului huliganic creează un pericol real pentru viața și sănătatea cetățenilor.

De asemenea, instanța nu a argumentat motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei circumstanțele cauzei și personalitatea celui vinovat. Dispoziția art. 90 Cod penal, obligă instanța să indice în hotărâre, motivele aplicării

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 09 aprilie 2019, recursul ordinar declarat a fost admis, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției sale, instanța de recurs ordinar a menționat, că problema de drept rămasă nesoluționată în această cauză în procedura desfășurată în instanța de apel, a fost încadrarea juridică a faptelor imputabile inculpatului Bolandău Mihail, care are importanță atât pentru aplicarea corectă a legii penale, cât și pentru modul de desfășurare a judecării acestui dosar.

Instanța de recurs a constatat că instanța de apel neîntemeiat și pripit a conchis asupra faptului că infracțiunea de amenințare cu omor, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări, absoarbe prin conținutul său infracțiunea de huliganism agravat și calificarea

suplimentară a acțiunilor făptuitorilor în baza art.287 alin.(3) Cod penal nu mai este necesară.

Astfel, instanța de recurs a evidențiat că instanța de apel făcând abstracție de circumstanțele factologice ale cauzei, de declarațiile inculpatului, a părții vătămate și a martorilor, a conchis asupra nevinovăției lui Bolandău Mihail pe capătul de acuzare imputat acestuia în baza art.287 alin.(3) Cod penal.

Instanța de recurs ordinar a consemnat că rezultând din derularea evenimentelor reținute în această cauză, precum și urmărind consecutivitatea lor după cum acestea au fost redate de instanțe în baza declarațiilor părților din proces, statuările instanței de apel sunt incompatibile cu prevederile legale și doctrinele pertinente.

În cazuri similare celor disputate și în prezenta speță, instanța de recurs a notat că, huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor poate fi exteriorizat prin aplicarea atât a violenței psihice, cât și fizice, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Amenințarea presupune orice act prin care se realizează o constrângere morală, de natură să insufle temere cu privire la aplicarea violenței fizice, urmată de provocarea unor leziuni de gravitate diferită, inclusiv până la cauzarea morții. De fiecare dată, amenințarea cu aplicarea violenței trebuie să aibă un caracter real, adică este necesar ca victima, reieșind din circumstanțele concrete de expunere a amenințării, să perceapă, ca fiind considerabilă verosimilitatea realizării amenințării.

În ipoteza dată, nu este necesară calificarea suplimentară, potrivit art.155 Cod penal în caz contrar, va fi încălcat principiul de neadmitere a sancționării duble a aceleiași fapte. De această dată, amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății reprezintă modalitate faptică a acțiunii adiacente a huliganismului.

Într-o altă conjunctură, a menționat că instanța de apel, deși a detaliat în conținutul deciziei elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art.155 Cod penal, a eșuat să racordeze aspectele teoretice la circumstanțele factice ale acestei cauze, *explicând prin argumente întemeiate pe suport probatoriu de ce în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele infracțiunii de huliganism agravat.*

Astfel, instanța de apel verificând cauza sub aspectul calificării infracțiunii, urma să raporteze situația de fapt constatată la fiecare din elementele constitutive ale infracțiunii imputate inculpatului să subsumeze aceste fapte cu împrejurările cauzei și să desfășoare concluzia de reîncadrare a acțiunilor imputabile lui Bolandău Mihail, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere formală a probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei.

În rezumat la cele menționate supra, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate lui Bolandău Mihail, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în

ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să prezinte raționamentele care au stat la baza răsturnării soluției de condamnare a inculpatului în baza art.287 alin.(3) Cod penal adoptate de prima instanță.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2019, a fost admis apelul declarat, casată total sentința, în latura penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bolandău Mihail a fost achitat pe art.27, 145 alin.(2) lit. a), j) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Bolandău Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 5 ani închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 5 ani.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare a fost respinsă.

7.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită prevederilor legale ce guvernează speța dedusă judecătii, or instanța de apel nu a reținut probele administrate de organul de urmărire penală, precum și de instanța de fond, ca fiind pertinente, concludente și veridice în conformitate cu prevederilor art.27, 99-101 Cod de procedură penală, ce ar confirma vinovăția lui Bolandău Mihail privind comiterea infracțiunii prevăzute de art.27, 145 alin.(2) lit. a), j) Cod penal sau art.155 Cod penal, or în cazul dat, fapta încriminată lui Bolandău Mihail nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.27, 145 alin.(2) lit. a), j) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a reiterat că probele acumulate în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și ședința instanței de apel dovedesc pe deplin vina inculpatului în baza art.287 alin.(3) Cod penal.

Analizând probele declarațiile inculpatului Bolandău Mihail, părții vătămate Climenco Serghei, martorilor Climenco Natalia, Punga Valentina, Bocan Victoria, Bolandău Eugenia, procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video din 28 noiembrie 2017, raportul de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-6874 din 29.12.2017, cercetându-le prin prisma rigorilor de drept, instanța de apel a reținut că de către acuzatorul de stat, acțiunile inculpatului Bolandău Mihail Andrei au fost încadrate în temeiul art.287 alin.(3), art.27, 145 alin.(2) lit. a), j) Cod penal, or, în acest sens, instanța de apel a considerat că probele administrate și examinate în ședința de judecată, nu au demonstrat vinovăția inculpatului Bolandău Mihail de comiterea infracțiunii de tentativă de omor unei persoane, săvârșit cu premeditate, cu deosebită cruzime, care din cauza independente de voința făptuitorului nu și-a produs efectul, în situația în care, pe acest capăt de acuzare, s-a constatat cu certitudine că fapta încriminată inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, din care considerent, acesta urmează a fi achitat pe art.27, 145 alin.(2) lit. a), j) Cod penal.

Astfel, din probele administrate și cercetate în ședința instanței de apel a notificat că, s-a confirmat pe deplin agravanta consemnată la alin.(3) art.287 Cod penal, agravarea răspunderii penale care este condiționată de calitatea agravantă a mijloacelor de săvârșire a infracțiunii: 1) armă; 2) alte obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Instanța de apel a atras atenția asupra faptului că, incendierea victimei pentru a fi soldată cu un eventual deces, urma să fi fost realizată în astfel de circumstanțe în care

victima urmare a acțiunilor de incendiere, urma imediat sau în scurt timp să ardă de viu, fără a se putea opune unei astfel de situații, urmare la ce să survină decesul acesteia (ex. incendierea în circumstanța când victima este imobilizată și nu poate să se opună incendiului, ori atunci când, similar speței, victima este stropită în abundență cu o substanță ușor inflamabilă, care în situația în care victima era incendiată, era capabilă să cauzeze victimei leziuni corporale soldate cu decesul victimei, urmare a imposibilității victimei de a scăpa de incendiul propriu - zis și consecințele acestuia, datorită răspândirii rapide a incendiului pe tot corpul victimei, cu afectarea nemijlocită a organelor vitale ale victimei, datorită la care victima decedează, etc...).

Instanța de apel a menționat că, la caz, dubiul rezonabil care a combătut acuzarea adusă inculpatului pe art.art.27, 145 alin. (2) Cod penal, este faptul că stropitul victimei cu substanța care conținea componente chimici inflamabili, nu era capabil să provoace consecințele unui eventual deces al victimei, or din circumstanțele cauzei nu rezultă că victima a fost stropită în abundență de către inculpat, din probele acumulate rezultând că în timpul acțiunilor inculpatului în raport cu cele ale victimei, ultima a fost stropită cu substanța inflamabilă în circumstanțele când se afla la vreo 3-4 m de inculpat, iar ultimul a îndreptat butelia cu lichidul care se afla în aceasta în sus, astfel încât mai mulți stropi din substanța inflamabilă au nimerit pe îmbrăcămintea în care era îmbarcat pătimitul.

Instanța de apel a mai menționat că, probele acuzării nu au confirmat faptul că substanța care se conținea în butelia cu care inculpatul l-a stropit pe pătimit, era capabilă să cauzeze în circumstanțele indicate în rechizitoriu, o incendiere, rapidă și fatală în raport cu victima, or, potrivit raportului de expertiză-judiciară nr.34/12/1-R-6874 din 29.12.2017, pe jacheta de culoare albastră, ridicată de la victimă la 03.11.2017, s-au depistat urme de compuși chimici care se regăsesc în compoziția produselor petroliere, care nu pot fi stabiliți (f.d.60-63).

Astfel, concluzia părții acuzării că acțiunile inculpatului urmare a stropirii victimei cu substanța ce se conținea în butelie, puteau duce la decesul victimei, datorită unei eventuale incendieri a victimei, nu este întemeiată și capabilă să fie puse la baza condamnării inculpatului în temeiul art.27, 145 alin.(2) Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei.

Instanța de apel a reținut că, potrivit învinuirii, consecințele care nu s-au produs, adică omuciderea victimei, s-au datorat stingerii chibritului care fiind aprins și aruncat în direcție victimei, s-a stins neatingându-și țelul (contactul cu victima), urmare la care fapt trebuia să se producă incendierea hainelor în care era îmbrăcată victima și care au fost stropite cu substanța inflamabilă, urmare la ce victima neavând posibilitatea reală să scape de consecințele acestei incendieri și afecțiunile pe care putea să le obținură (arsuri ... etc), datorită cărora putea să decedeze.

O altă circumstanță datorită căreia nu s-a produs omuciderea victimei, potrivit părții acuzării au fost acțiunile propriu-zise ale victimei, care l-a imobilizat pe inculpat după ce a aruncat de 2 ori chibriturile aprinse în direcție victimei care era stropită cu substanța inflamabilă.

Instanța de apel a conchis că circumstanțele menționate mai sus, care fac parte din actul de învinuire, nu sunt capabile să susțină învinuirea adusă inculpatului pe art.art.27, 145

alin.(2) Cod penal, deoarece incertitudinea survenirii decesului victimei în aceste circumstanțe, este imensă, astfel încât dubiile urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Instanța de apel a remarcat, că este eronată concluzia acuzatorului de stat, precum că în acțiunile inculpatului Bolandău Mihail este prezentă latura obiectivă a infracțiunii de tentativă de omor săvârșit cu premeditate, în situația în care, din declarațiile martorului Bolandău Eugenia, a rezultat că, *soțul - Bolandău Mihail, a venit de la serviciu, a mers să ceară păsările pe când Serghei Climenco a început să-l numească cu cuvinte injurioase. Soțul Bolandău Mihail cu partea vătămată Climenco Serghei au început să se certe. Serghei avea în mână un ciocan, soțul avea în mână o sticlă cu soluție întunecată, o luase din garaj. Climenco Serghei i-a aplicat soțului multiple lovituri cu piciorul, el căzuse jos, după care l-a stropit cu soluție din sticlă pe Climenco Serghei după ce a folosit-o toată, a aruncat sticla, după aceasta încerca să aprindă chibritul, dar nu se aprinsese.*

Astfel, a relatat instanța de apel că, din probatoriul administrat s-a stabilit cu certitudine că, inculpatul Bolandău Mihail nu a avut scopul real, de a comite omorul lui Climenco Serghei, or, între aceștia, la acel moment s-a inițiat un conflict spontan, din cauza păsărilor care au trecut în gospodăria părții vătămate, iar inculpatul a vrut doar să le întoarcă, fapt ce până la urma s-a soldat doar cu acțiuni huliganice, în vederea înfricoșării a victimei.

Instanța de apel a concluzionat că, inculpatul nu a realizat latura obiectivă prevăzută de art.155 Cod penal, or pentru a fi realizată amenințarea cu omor a victimei, această amenințare trebuia să fie una reală, adică capabilă să producă consecințele prevăzute de art.145 Cod penal, or din circumstanțele cauzei a rezultat că partea vătămată, deși a menționat că a apreciat ca fiind reală amenințarea inculpatului, realizarea acestui, acțiunile inculpatului în acest sens nu erau capabile să impună o astfel de amenințare, ținând cont de cantitatea și calitatea substanței, pretinse a fi capabilă să producă un incendiu care era fatal pentru victimă.

Cât privește infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal, a reținut că fapta prejudiciabilă cu vinovăție exprimată prin încălcarea grosolană a ordinii publice însoțită de amenințarea cu aplicarea violenței de către inculpatul Bolandău Mihail față de victimă, realizată prin exprimarea cuvintelor necenzurate, prin ce au fost încălcate liniștea de conviețuire în societate, însoțite de aplicarea/stropirea cu lichidul inflamabil în scopul amenințării cu aplicarea violenței, a fost dovedită totalmente prin cumul de probe administrat.

Cu privire la pedeapsa aplicată inculpatului în baza art.287 alin.(3) Cod penal, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.6, 7, 61, 75, 78 Cod penal, a stabilit inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, iar în temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 5 ani.

Cât privește cheltuielile judiciare, instanța de apel, bazându-se pe prevederile art.art.227 alin.(1), (2) pct. 5), și (3), 229 alin. (1) Cod de procedură penală, a considerat ca fiind neîntemeiată cererea procurorului de încasare din contul inculpatului Bolandău Mihail în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare.

În motivare, instanța de apel a invocat că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului, deoarece este obligația pozitivă a statului de a colecta probe necesare în vederea constatării faptei penale, identificării făptuitorului și asumarea cheltuielilor aferente procesului din contul statului.

Referitor la solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Bolandău Mihail a cheltuielilor judiciare pentru obiecte de birotică-hârtie, în acest sens, instanța de apel a reținut că, normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare pentru instrumentarea cauzei penale la etapa urmăririi penale și anume salariul acuzatorului de stat și pentru procurarea altor rechizite ca hârtie, pix, etc., iar prevederile legale, nu prevăd astfel de cheltuieli, ce pot fi încasate din contul inculpatului.

8. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, a declarat recurs ordinar procurorul, care invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului procurorul indică că probele prezentate de către partea acuzării în totalitate dovedesc vinovăția lui Bolandău Mihail, probe care în mod inexplicabil au fost respinse și apreciate critic de către instanța de apel.

Mai mult, acuzarea consideră că instanța de apel și-a întemeiat concluzia predominant doar în baza declarațiilor inculpatului, fără a ține cont de faptul că versiunea acestuia este combătută prin probe administrate de către acuzare și cercetate de către instanța de fond.

Consideră acuzatorul de stat că, instanța de apel în motivarea soluției, a luat partea inculpatului, care cât în cadrul urmăririi penale atât și cercetării judecătorești în instanța de fond și cea de apel a dat declarații contradictorii, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

În speța, s-a stabilit incontestabil că, acțiunile inculpatului au fost îndreptate nemijlocit spre omuciderea prin incendiere a pății vătămate Climenco Serghei și anume: însuși inculpatul a recunoscut că a luat o sticlă din plastic cu benzină, marca A-95, pe care o folosea pentru fereștrăul de tăiat lemne. A luat această sticlă cu benzină și a ieșit în stradă și s-a pornit spre Climenco Serghei, care era în stradă, apropiindu-se de el l-a stropit cu benzină și s-a dat înapoi, însă Climenco Serghei l-a ajuns din urmă și l-a doborât la pământ și l-a lovit de 2 ori cu pumnul în spinare. După aceasta s-a rupt din mâinile lui și a intrat în curtea casei. Tot atunci îl amenința pe Climenco Serghei și Iurie că le dă focul cu benzină. După ce l-a stropit pe Climescu Serghei cu benzină, având chibrit a aprins un chibrit și fiind la vreo 2 metri de Climenco Serghei l-a aruncat în direcția lui, însă chibritul zburând, s-a stins.

Din totalul probelor acumulate acuzarea a demonstrat faptul că inculpatul nu a renunțat benevol să ducă până la capăt activitatea infracțională, ceea ce este evident și din înregistrările video anexate la materialele dosarului.

Astfel, instanța de apel printr-o singură frază s-a expus că, acuzarea nu a prezentat probe ce dovedește vinovăția inculpatului în baza art.art.27, 145 Cod penal, or, inculpatul

a întreprins toate eforturile pentru a incendia partea vătămată, exprimându-se în acest sens și verbal, însă acțiunile acestuia au fost întrerupte de partea vătămată care se apăra activ, anume din aceste considerente inculpatul nu și-a realizat intenția până la capăt.

9. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate, hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate pe deplin la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

În susținerea concluziei formulate instanța de recurs menționează, că reieșind din argumentele invocate de acuzatorul de stat, rezultă că acestea își găsesc reflectare în temeiurile pentru recurs prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În acest context, Colegiul penal lărgit notează că, hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea

hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Totodată, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că potrivit art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

În conformitate cu art.419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate pe deplin la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, întrucât decizia contestată nu conține motive clare pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Având în vedere prevederile legale citate, Colegiul penal lărgit remarcă, că după remiterea cauzei spre rejudecare de către instanța de recurs, instanța de apel avea obligația să verifice legalitatea sentinței sub aspectul prezenței în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunilor incriminate potrivit actului de învinuire, atât prin prisma practicii unitare cât și în raport cu probatoriul administrat la dosar, însă contrar acestor indicații, aspectele evidențiate au fost lăsate fără soluționare sau examinate superficial.

În acest sens se evidențiază, că în situația în care instanța de apel a ajuns la concluzia că inculpatul Bolandău Mihail urmează a fi achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.27, 145 alin.(2) lit. a), j) Cod penal, și nu a fost de acord cu aprecierea probelor prezentate de către procuror, aceasta urma să dezvăluie soluția adoptată și să își expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, fapt ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale, lăsând fără justă apreciere probatoriul administrat pe cauză.

Astfel, se va evidenția că potrivit rechizitoriului, lui Bolandău Mihail i-a fost incriminată săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.27, 145 alin.(2) lit. a), j) și art.287 alin.(3) Cod penal, pentru faptul, că la 26 octombrie 2017, în jurul orei 18:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în stradă în xxxxx, fără careva motiv esențial, încălcând grosolan ordinea publică, manifestând obrăznicie deosebită, a inițiat în public o ceartă cu cet. Climenco Serghei, exprimându-se în adresa acestuia cu cuvinte necenzurate, înjosindu-i astfel onoarea și demnitatea, apoi având asupra sa o sticlă cu benzină, l-a stropit pe ultimul cu benzină încercând să-l incendieze, cu scopul cauzării leziunilor corporale.

Tot el, la 26 octombrie 2017, în jurul orei 18:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în stradă în xxxxx, având scopul omuciderii cu premeditate a cet. Climenco Serghei, având asupra sa o sticlă cu benzină, l-a stropit pe ultimul cu benzină, apoi a aprins un chibrit și l-a aruncat în direcția victimei, însă acesta s-a stins și nu a ajuns în direcția victimei. Apoi iarăși a aprins un chibrit și l-a aruncat în direcția victimei, care, de asemenea, s-a stins și nu a ajuns la destinație și în acel moment a fost imobilizat de victimă care l-a

doborât la pământ și din aceste cauze independente de voința sa nu și-a dus intenția până la capăt de a incendia victima.

Potrivit sentinței, Bolandău Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 3 ani închisoare și în baza art.155 Cod penal la 1 an închisoare. Conform art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul total al pedepselor aplicate, definitiv lui Bolandău Mihail instanța i-a aplicat pedeapsa închisorii pe un termen de 4 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis. Totodată, în temeiul art.90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii stabilite inculpatului pentru o perioadă de probațiune de 4 ani, instanța de apel, fiind învestită cu judecarea apelului declarat de către procuror, și totodată ca instanță de rejudecare, având în sarcină indicațiile instanței de recurs din prima rundă a procedurilor, a ajuns la concluzia că Bolandău Mihail urmează a fi achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.27, 145 alin.(2) lit. a), j) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii și recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal.

Analizând decizia contestată în raport cu temeiurile de casare invocate de către procuror, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel a omis să se expună asupra argumentelor acuzării, inclusiv și asupra argumentului, că prin acțiunile sale inculpatul Bolandău Mihail a comis anume infracțiunea prevăzută de art. art.27, 145 alin.(2) lit. a), j) Cod penal, cu semnele calificative: tentativă de omor a unei persoane, săvârșită cu premeditare și cu deosebită cruzime, care din cauze independente de voința făptuitorului nu și-a produs efectul.

La acest segment, instanța de apel a reprodus unele repere teoretice privind componența infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, însă, fiind abilitată cu împuterniciri de a judeca fondul cauzei, instanța de apel urma să motiveze complet și obiectiv argumentele acuzării, oferind un răspuns motivat asupra invocărilor procurorului în calitate de apelant.

În fundamentarea soluției pronunțate, instanța de apel a accentuat, că *„scopul urmărit de către inculpat prin stropirea victimei cu soluția care se conținea în butelie, era acel de a amenința pe pătimit cu aplicarea violenței în contextul acțiunilor huliganice întreprinse de către inculpat, și nu acel de omor sau amenințare cu omor, or pentru a fi încadrate acțiunile inculpatului în baza art.art.27,145 alin.(2) lit. a), j) Cod penal, inculpatul urma să realizeze latura obiectivă a faptei date, adică să întreprindă acțiuni intenționate având scopul omuciderii victimei care nu a survenit din cauze independente de voința inculpatului.*

Colegiul penal atrage atenția asupra faptului că omuciderea victimei ar putea fi realizată în situația în care fapta prin care inculpatul urma să realizeze latura obiectivă, urma să ducă la consecința obligatorie în raport cu acțiunea făptuitorului, adică la omuciderea victimei.

Sub acest aspect Colegiul penale reține că, partea acuzării a indicat în rechizitoriu la capitolul tentativei de omor, eventuala producere a decesului victimei ca rezultat al acțiunilor inculpatului prin incendiarea victimei.

În prim plat Colegiul penale atrage atenția asupra faptului că, incendierea victimei pentru a fi soldată cu un eventual deces, urma să fi fost realizată în astfel de circumstanțe în care victima urmare a acțiunilor de incendiere, urma imediat sau în scurt timp să ardă de viu, fără a se putea opune unei astfel de situații, urmare la ce să survină decesul acesteia (ex. incendierea în circumstanța când victima este imobilizată și nu poate să se opună incendiului, ori atunci când, similar speței, victima este stropită în abundență cu o substanță ușor inflamabilă, care în situația în care victima era incendiată, era capabilă să cauzeze victimei leziuni corporale soldate cu decesul victimei, urmare a imposibilității victimei de a scăpa de incendiul propriul zis și consecințele acestuia, datorită răspândirii rapide a incendiului pe tot corpul victimei, cu afectarea nemijlocită a organelor vitale ale victimei, datorită la care victima decedează, etc...).

La caz, dubiul rezonabil care combate acuzarea adusă inculpatului pe art.art.27, 145 alin.(2) Cod penal, este faptul că stropitul victimei cu substanța care conținea componente chimici inflamabili, nu era capabil să provoace consecințele unui eventual deces al victimei, or din circumstanțele cauzei nu rezultă că victima a fost stropită în abundență de către inculpat, din probele acumulate rezultând că în timpul acțiunilor inculpatului în raport cu cele ale victimei, ultima a fost stropită cu substanța inflamabilă în circumstanțele când se afla la vre-o 3-4 metri de inculpat, iar ultimul a îndreptat butelia cu lichidul care se afla în aceasta în sus, astfel încât mai mulți stropi din substanța inflamatorie au nimerit pe îmbrăcămintea în care era imbarcat pătimitul.

Totodată probele acuzării nu confirmă faptul că substanța care se conținea în butelia cu care inculpatul l-a stropit pe pătimit, era capabilă să cauzeze în circumstanțele indicate în rechizitoriu, o incendiere, rapidă și fatală în raport cu victima, or potrivit raportului de expertiză-judiciară nr.34/12/1-R-6874 din 29.12.2017, pe jacheta de culoare albastră, ridicată de la victimă la 03.11.2017, sau depistat urme de compuși chimici care se regăsesc în compoziția produselor petroliere, care nu pot fi stabiliți (f.d.60-63) .

Nu este clar dacă această substanță este capabilă să producă un eventual incendiu al hainelor victimei, iar dacă este capabilă incendierea în situația dată, cât de rapidă va fi această ardere, întru realizarea scopului imputat inculpatului de omucidere a victimei.

Astfel, concluzia părții acuzării că acțiunile inculpatului urmare a stropirii victimei cu substanța ce se conținea în butelie, puteau duce la decesul victimei, datorită unei eventuale incendieri a victimei, nu este întemeiată și capabilă să fie puse la baza condamnării inculpatului în temeiul art.art.27, 145 alin.(2) Cod penal ținând cont de circumstanțele cauzei.”

De altfel, din analiza textului deciziei supuse recursului, se atestă că, instanța de apel a trecut în revistă probatoriul administrat în dosar fără a oferi aprecierea acestora așa cum o cer prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, potrivit cărora fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul penal lărgit evidențiază că, instanța de apel constatând vinovăția inculpatului în baza art.287 alin.(3) Cod penal și ajungând la concluzia că, Bolandău Mihail urmează a fi achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 145 alin.(2)

lit. a), j) Cod penal, în conținutul deciziei printr-o frază generală s-a limitat la enumerarea probelor examinate în cadrul instanței de apel și anume „*declarațiile părții vătămate Climenco Serghei; declarațiile martorilor Climenco Natalia; Punga Valentina; Bocan Victoria; Bolandău Eugenia; procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video din 28.11.2017; raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-6874 din 29.12.2017*”, însă fără a verifica minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

La acest capitol instanța de recurs ține să menționeze că, conform probelor acumulate la urmărirea penală, se constată că, acțiunile inculpatului au fost îndreptate nemijlocit spre omuciderea prin incendiere a părții vătămate Climenco Serghei, și anume: însuși inculpatul a recunoscut că a luat o sticlă din plastic cu benzină, marca A-95, pe care o folosea pentru ferestrăul de tăiat lemne. A luat această sticlă cu benzină și a ieșit în stradă, s-a pornit spre Climenco Serghei, care era în stradă, apropiindu-se de el l-a stropit cu benzină și s-a dat înapoi, însă Climenco Serghei l-a ajuns din urmă și l-a doborât la pământ, l-a lovit de 2 ori cu pumnul în spinare. După aceasta s-a rupt din mâinile lui și a intrat în curtea casei. Tot atunci îl amenința pe Climenco Serghei și Iurie că le dă focul cu benzină. După ce l-a stropit pe Climenco Serghei cu benzină, având chibriți a aprins un chibrit și fiind la vreo 2 metri de Climenco Serghei l-a aruncat în direcția lui, însă chibritul zburând s-a stins. Totodată, din probele acumulate rezultă că inculpatul nu a renunțat benevol să ducă până la capăt activitatea infracțională, ceea ce este evident și din înregistrările video anexate la materialele dosarului.

Conform raportului de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-6874 din 29.12.2017, pe jacheta de culoare albastră, ridicată de la victimă la 03.11.2017, sau depistat urme de compuși chimici care se regăsesc în compoziția produselor petroliere inflamabile (f.d.60-63), or, victima fiind stropită cu o substanță ușor inflamabilă și încercarea inculpatului de a-l incendia, prin aprinderea unor chibrite victima a perceput acțiunile inculpatului ca reale.

Prin urmare Colegiul penal lărgit reține că, la judecarea apelului, instanța de apel urma să aprecieze raportul de expertiză judiciară nr.34/12/1-R-6874 din 29.12.2017 în coroborare cu declarațiile părții vătămate, martorilor Climenco Natalia, Punga Valentina, Bocan Victoria, din care rezultă că inculpatul nu doar a stropit cu o substanță ușor inflamabilă partea vătămată dar și a întreprins acțiuni concrete de a-l incendia, prin aprinderea unor chibrituri aruncând în direcția părții vătămate, or victima fiind stropită în abundență cu o substanță ușor inflamabilă în situația în care victima era incendiată, era capabilă să cauzeze victimei leziuni corporale soldate cu decesul victimei, urmare a imposibilității victimei de a scăpa de incendiul propriul zis și consecințele acestuia.

În continuare instanța de recurs apreciază ca fiind prematură și greșită concluzia instanței de apel prin care s-a menționat „*probele acuzării nu confirmă faptul că substanța care se conținea în butelia cu care inculpatul l-a stropit pe pătimit, era capabilă să cauzeze în circumstanțele indicate în rechizitoriu, o incendiere, rapidă și fatală în raport cu victima*” or faptul că inculpatul a stropit victima cu o substanță ușor inflamabilă și a întreprins acțiuni concrete de a-l incendia, prin aprinderea unor chibrituri aruncând în direcția părții vătămate a fost confirmat de martorii oculari Climenco Natalia, Punga

Valentina, Bocan Victoria, iar partea vătămată a relatat în ce circumstanțe a fost stropită cu o substanță ușor inflamabilă de către inculpat. Or, instanța de apel atunci când constată lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate, urmează să-și argumenteze poziția prin prisma tuturor probelor acumulate, dându-le o apreciere multilaterală și obiectivă, fără a omite să se expună asupra unora și fără a se eschiva sau denatura conținutul altora.

Mai mult, în contextul dat, Colegiul penal lărgit mai specifică că, pentru corectitudinea judecării prezentei cauze este important de a analiza minuțios toate probele acumulate la caz. Or, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal. Aprecierea probelor după intima convingere se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Principala problemă pusă în discuție pe o cauză penală este vinovăția persoanei trimisă în judecată în raport cu faptele pentru care aceasta este acuzată. În cauza de față problema vinovăției este determinată de existența sau inexistența intenției inculpatului de săvârșire a infracțiunii de omor.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, încadrarea juridică corectă a acțiunilor inculpatului, să verifice și aprecieze conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să descrie probele puse la baza învinuirii imputate lui Bolandău Mihail și să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

Având în vedere circumstanțele evidențiate, instanța de recurs statuează că, garanțiile consacrate în art.6§1 din Convenție includ obligația instanțelor judecătorești naționale de a motiva cu suficientă claritate deciziile sale (*H. c. Belgiei, §53, din 30.11.1987*). O decizie motivată demonstrează părților că au fost cu adevărat auzite de către instanță în proces.

Față de cele ce preced, Colegiul penal lărgit constată că în speța discutată și-au găsit confirmare temeiurile invocate de recurent și prevăzute în art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, „decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi apreciate toate probele în cumul, la justa lor valoare pentru adoptarea unei soluții corecte, deoarece eroarea admisă nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art.93, 95, 101 Cod de procedură penală, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor

invocate în apeluri și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

10. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Oleg Popov, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Bolandău Mihail xxxxx** cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la 30 decembrie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico